

men i Norden som sådan, meget afgørende. Vi glæder os til at se det mere operationelle, som vi får første del af, når vi mødes til sessionen i Oslo, hvor statsministrene også mødes.

Kl. 10:30

Så derfor håber jeg, at der kan følges aktivt op på den vision, den dagsorden, vi nu har sat, og at der kan gives nordisk samarbejde et nyt stærkt indhold, som kan være med til at betyde noget for hver eneste nordbo.

Jeg mener også, at den dagsorden, der er sat for sessionen i Oslo, med en titel, der hedder »Nordens svar på klimaudfordringen«, står i klar forlængelse af den debat og den dagsorden, der blev sat sidste år her i København. Og hvis vi også der er i stand til, også med statsministrenes engagement, at formulere fælles nordiske svar på klimaudfordringen, hvor vi jo har et fantastisk stærkt udgangspunkt, både med hensyn til vedvarende energi, miljøteknologi og at sikre, at vi har energieffektivitet, i en større udstrækning end man ser de fleste andre steder i verden, ja, så er det noget, der ikke kun kan få betydning for klima og miljø, men som også kan være et fantastisk spændende afsæt for nordisk erhvervsudvikling og nordisk samarbejde i forbindelse med en erhvervsudvikling.

Derfor håber og tror jeg også på, at den debat, vi skal have i Oslo, når vi kommer 14 dage frem, kan blive meget central for den dagsorden, vi også fælles nordisk skal sætte frem til klimatopmødet her i København i december 2009, for også her vil vi kunne noget i fællesskab, langt, langt mere, end hvis det er sådan, at vi gør det hver for sig. Det understøttes yderligere af, at Sverige op til det tidspunkt også er EU-formandskabsland. Og hvis vi også bruger de samarbejdsrelationer på en klog måde i nordisk sammenhæng, ja, så kan vi være dagsordenssættende på en langt stærkere måde, end vi ville kunne, hvis vi prøvede hver for sig.

Vi forsøger så også fra Nordisk Råds side initiativet, der blev taget af den venstre-grønne gruppe og den socialdemokratiske gruppe, men som vi glæder os over det ser ud til at et samlet Nordisk Råd vil være med til, nemlig at sikre, at klimatopmødet i København ikke kun bliver regeringernes og statsministrenes og miljøministrenes topmøde, men at vi også dér tænker i de nordiske værdier. Vi skal også bruge til klimatopmødet, at vi ofte træffer beslutningerne og ofte gør beslutningerne kloge, ved at vore befolkninger er inddraget, at de mange mennesker, der har engagement og viden, er med til at

sørge for, at det ikke er noget, der foregår i nogle lag i nogle regeringskontorer, løsrivet fra det, der foregår i samfundet i øvrigt, og det, der optager befolkningen, men at vi er optaget af det uddannelsesmæssige og at skabe redskaber til, at ngo'erne får muligheder.

Så står vi, hvis den her dagsorden også skal realiseres inden for de økonomiske rammer, vi arbejder med i nordisk sammenhæng, over for, at vi får tænkt vores budget klogt igennem og får afsat midler, også fra 2009 og fremefter. Og det bør set fra Socialdemokratiets synspunkt være et udgangspunkt, der siger, at fra det, der er det grundlæggende, jeg vil sige det traditionelle i forbindelse med kultur og uddannelse osv., skal vi ikke begynde at tage de midler til det her. Vi skal gå ind, ikke med en grønthøster, men med et kritisk blik på hvert enkelt område, og se, hvor midlerne er, og hvordan vi kan flytte midler over til de aktiviteter og de initiativer, som vi lægger op til her, så det kan være et afsæt til også at skaffe mange andre midler. For de små midler, vi har inden for det lille Nordisk Råds og Ministerråds budget kan ikke være nok til det ambitionsniveau, vi har sat, og som statsministeren også giver udtryk for.

Så kan jeg heldigvis også lige nå at gøre en enkelt bemærkning med hensyn til selvstyrende områder.

Vi er glade for de fremskridt, der sker med Ålandsdokumentet, som betyder, at de selvstyrende områder får en stærkere placering, og vi er glade for, at der i hele forløbet faktisk har været enighed mellem den danske regering og den danske delegation om at give de selvstyrende områder, med baggrund i Færøernes ansøgning, den placering, der maksimalt overhovedet var mulig.

Men vi er meget uforstående over for, at der er broderlande, med Sverige og Finland i spidsen, der som udgangspunkt har nægtet overhovedet at åbne Helsingforsaftalen, og at det har givet det mærkelige udslag, som fru Line Barfoed for et øjeblik siden spurgte ind til over for Venstres ordfører.

Så lad mig slutte med at sige: Vi har, synes jeg, en fælles vision for det nordiske samarbejde. Det kan få en ny betydning i fremtiden, hvis vi vil, og hvis vi vil investere, og det glæder jeg mig over, da det her jo formentlig bliver min sidste debat forud for en session, i og med at jeg har meddelt, at jeg stopper ved næste valg. Så jeg vil sige: Pas godt på Norden, der er muligheder. Vi